

Adaptace na klimatickou změnu a biodiverzita 2021



Příručka vytvořená pro odborné vzdělávání

Název projektu: **Adaptace na klimatickou změnu a biodiverzita2021**

Registrační číslo žádosti: **20/005/19210/564/205/001898**

Příjemce dotace: **PRO PŘÍRODU A MYSLIVOST, z.s.**

Autor: **Dr.Ing. Petr Marada**

Rok realizace projektu: **2021**



EVROPSKÁ UNIE
Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova
Evropa investuje do venkovských oblastí
Program rozvoje venkova



Obsah:

Úvod, popis projektu

1. Agroenvironmentální a klimatická opatření, návrh financování po roce 2023
2. Mokřady a tůně
3. Zatravněné a ozeleněné údolnice
4. Výsadby ovocných stromů a extenzivní sady



Úvod

Stále více se hovoří o významu biodiverzity a zastavení jejího poklesu. Evropská komise v roce 2020 sdělila Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů prostřednictvím „Strategie Evropské unie v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030“, že **biodiverzitu musíme do naší přírody navrátit, protože mi lidé ji potřebujeme pro náš život**. Je velmi důležitá pro lidské tělesné i duševní zdraví. Obdobně, jako se musí společnost vyrovnávat se s globální změnou, zdravotními hrozbami a katastrofami, se stejnou vážností se musí vyrovnat i s klesající biodiverzitou. Stále častěji je poukazováno na problémy, ale také na podporu a především potřebnost biodiverzity, tedy také naší především drobné zvěře, která nabývá na stále větším významu.

Vybrané záměry Evropské unie, požadavky na členské státy v péči o přírodu a krajinu

Evropská komise v tomto dokumentu zdůrazňuje a apeluje na členské státy, že:

- biodiverzita a dobře fungující ekosystémy jsou klíčem k posílení naší odolnosti a předcházení vzniku šíření budoucích chorob,
- investování do ochrany, obnovy a zachování přírody má rovněž zásadní význam pro hospodářské zotavení Evropy,
- ochrana biologické rozmanitosti má potenciál přímých hospodářských přínosů pro mnoho odvětví,
- investice do přírodního kapitálu, včetně obnovy přírodních stanovišť a zemědělství šetrné ke klimatu jsou uznávány jako jedny z nejdůležitějších fiskálních politik obnovy,
- biologická rozmanitost je významná pro zabezpečení potravin v EU i na celosvětové úrovni,
- při ožívání ekonomik je významné vyhnout se návratu k původním stavům a uzavření se do nesprávných starých zvyků.

Dále je zde poukazováno na to, že:

- příroda se nachází v krizové situaci (jednou z příčin je způsob využívání půdy, znečištění a invaze nepůvodních druhů), je vytlačována do stále menšího prostoru Země,
- krize v oblasti biologické rozmanitosti a klimatické krize jsou neoddelitelně spjaty; změna klimatu urychluje ničení přírodního prostředí prostřednictvím sucha, záplav a požárů,
- obnova a ochrana mokřadů, vhodné obhospodařování půdy (zastavení degradace, minimalizace eroze a zvýšení organické složky) vysazování stromů a zakládání zelené infrastruktury nám pomůže zmírnit dopad přírodních katastrof
- náklady, související s nečinností jsou vysoké a očekává se jejich výrazný růst.

Je známo, že populace běžných ptáků zemědělské krajiny se považují za velmi dobrý ukazatel změn v životním prostředí; poslední publikovaný agregovaný index populace ptáků ukazuje, že počet druhů ptáků v zemích Evropské unie od roku 1990 klesá. Nejvíce překvapivě klesá zastoupení ptáků na zemědělské půdě (můžeme pozorovat pokles početnosti u 39 běžných druhů polních ptáků (common farmland birds) – populační index klesl o 34 %. Ve stejném období se naopak početnost běžných ptáků lesních ekosystémů (common forest birds) zvýšila - populační index + 0,1%. **Z tohoto lze usoudit, že zemědělství je významným hnacím motorem ztráty biologické rozmanitosti.**

Jako klíčové řešení problémů naší přírody je nabízeno razantní obnovování mokřadů, zajištění vhodného obhospodařování půdy, vysazování stromů a zakládání zelené infrastruktury. Je zde konstatováno, že Evropa musí posílit ochranu a obnovu přírody.

Z dostupných důkazů plyne, že:

- odpovídající dosavadní strategie jsou vytvořeny, jsou však neúplné, související právní předpisy nejsou dostatečně prosazovány; z tohoto důvodu Komise apeluje na členské státy za účelem zvýšení úrovně jejich provádění,
- je třeba vyvinout spolu s EU daleko větší úsilí **pro vybudování soudržné transevropské sítě** pro přírodu; zde by měla být věnována zvláštní péče a přísná ochrana oblastí s velmi vysokou hodnotou nebo potenciálem biologické rozmanitosti.
- za účelem vytvoření této sítě **budou muset členské státy budovat ekologické koridory** umožňující migraci druhů a zabraňující genetické izolaci

- je a bude vyžadována daleko větší spolupráce se zemědělci za účelem návratu přírody na zemědělskou půdu; hlavními ukazateli zdraví zemědělských ekosystémů jsou a budou polní ptáci (např. koroptve, bažanti) a hmyz, zejména opylovači,
- je třeba „ozelenit“ 10 % zemědělské plochy s vysoce rozmanitými krajinnými prvky, podporovat agrolesnictví, do roku 2030 snížit používání nebezpečných pesticidů o 50 % a zajistit na 25 % zemědělské půdy hospodaření v ekologickém režimu.
- je třeba podporovat a posilovat vyhodnocování environmentálních rizik pesticidů
- významná je též podpora tradičních odrůd a plemen a také
- zvýšení rozlohy, kvality a odolnosti lesů...

Evropská agentura pro životní prostředí publikovala v roce 2019 Zprávu o stavu „evropského“ životního prostředí. Bylo zjištěno, že intenzifikace zemědělství zůstává jednou z hlavních příčin úbytku biologické rozmanitosti a zhoršování ekosystémů v Evropě. V mnoha oblastech Evropy, tak jako v České republice, intenzifikace změnila dřívě rozmanitou krajinu skládající se z mnoha malých různých dílů půdních bloků a stanovišť, do monokultur neprostupných půdních bloků uzpůsobených pro hospodaření výkonných, velkých a širokozáběrových strojů (viz obrázek 1). To vede k poklesu rozmanitosti přirozené vegetace a druhů volně žijící zvěře. V Německu byla provedena a v roce 2017 publikována studie o monitoringu „hmyzí“ biomasy; prostřednictvím instalace 63 pastí byly získány informace o stavu a vývoji „místních“ druhů hmyzu. Byl zjištěn sezónní pokles o 76% a pokles o 82% v polovině léta u létající biomasy hmyzu za posledních 27 let.



Obr. 1 Systémy zemědělského hospodaření a jejich vliv na biodiverzitu (zdroj: ECA, based on Eurostat data (2020)).

Otázkou je, s jakou „razancí“ se budou chtít zemědělci na návratu života do krajiny podílet; stejná otázka je však poplatná i pro myslivce, zda i oni budou mít zájem, schopnost a odpovídající dovednost dosáhnout potřebného úspěchu, který by právě prostřednictvím populací drobné zvěře, byl měřitelný.

Jak tedy dál - postupy, metody, finanční nástroje

Z uvedeného je zřejmé, že problémy, se kterými se potýkáme v oblasti ochrany životního prostředí, tedy které mají také bezprostřední vliv i na myslivost - hospodaření se zvěří, jsou pojmenovány. Pro jejich řešení jsou dokonce stanoveny jasné aktivity, které bude třeba v poměrně krátkém horizontu vykonat. A co víc, v podmínkách našeho státu máme k dispozici postupy, návody – standardy správné praxe, které nám říkají, jak zasadit, založit, ochránit, provádět následnou péči a údržbu zatravněných půd, solitérních stromů, linií, remízků, biokoridorů, biocenter, mokřadů, tůní, vodních ploch. Veškerá tato řídicí dokumentace je v souladu s právními požadavky a je aktuální (viz. <http://standardy.nature.cz/>) a především, bez poplatku dostupná.

Tak, jako se nabízí standardy, tedy správné postupy pro realizaci, nabízí se také zdroje na financování chybějících, potřebných a žádaných aktivit, opatření a krajinných prvků.

Na www stránkách Agentury ochrany přírody a krajiny je velmi názornou formou pojmenována zásadní nabídky dotačních programů a souvisejícího financování. Je zde velmi správně uvedeno, cituji, že: „zájem o přírodu a krajinu již není doménou pouze ochránců přírody, ale v současné době se dotýká i ostatních oblastí lidské činnosti. Proto se do péče a tvorby našeho přírodního bohatství může zapojit každý, myslivce nevýmaje.“

Na realizaci opatření v přírodě a krajině České republiky uvolňuje především Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství několik miliard korun každý rok. Možné získání podpory vede přes informace, které jsou obsaženy v těchto dotačních programech:

- Program péče o krajinu (PPK)
- Program Podpora obnovy přirozených funkcí krajiny (POPFK)
- Podprogram Správa nezcizitelného státního majetku ve zvláště chráněných územích (MaS)
- MŽP Likvidace škod po živelních pohromách
- Národní program Životní prostředí (NP ŽP)
- Příspěvky na hospodaření v lesích
- Národní programy MZe v oblasti vod
- Operační program Životní prostředí (OP ŽP)
- Program rozvoje venkova (PRV)
- LIFE

V souladu s jednotlivými programy jsou zveřejňovány výzvy pro podávání žádostí a následné čerpání podpor pro úspěšné realizace

Ministerstvo životního prostředí vyhlásilo prostřednictvím Agentury ochrany přírody a krajiny ČR výzvu z Programu péče o krajinu a připravuje na konec května výzvu z Programu obnovy přirozených funkcí krajiny. Podstatná část těchto programů je určena primárně na opatření k zadržování vody v krajině a současně k podpoře biodiverzity. Mezi podporovaná opatření jsou zařazeny vodní prvky, jako malé vodní nádrže, tůňe či mokřady, revitalizace a realizace přírodě blízkých koryt vodních toků nebo obnova korytotvorných procesů, dále realizace travních pásů, průlehů, zakládání a obnova mezí a remízů, vytváření krajinné mozaiky, zlepšení stavu lesních porostů nebo zakládání a obnova územních systémů ekologické stability, biocenter a biokoridorů. Plánované záměry jednotlivých projektů je vhodné konzultovat na regionálních pracovištích AOPK ČR. Kontakty jsou zveřejněny na stránkách <http://www.dotace.nature.cz/opzp-kontakty.html>.

Také Ministerstvo zemědělství prostřednictvím Státního zemědělského a intervenčního fondu (SZIF) začalo přijímat i v roce 2021 tzv. Jednotné žádosti pro rok 2021. Řádný termín pro podávání Jednotné žádosti v roce 2021 je do 17. května 2021. Podmínkou pro získání dotace je, aby byl žadatel zemědělským podnikatelem a obhospodařoval půdu, která je na něho evidovaná v registru zemědělské půdy LPIS. Od poloviny dubna bylo možné podávat, za jistých podmínek, žádosti například na následující opatření:

- jednotná platba na plochu (SAPS)
- platba pro zemědělce dodržující zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí (greening)
- platby v rámci sítě NATURA 2000 na zemědělské půdě
- agroenvironmentálně – klimatická opatření a
- ekologické zemědělství

Pro podporu biodiverzity mají největší význam Agroenvironmentálně – klimatická opatření (AEKO). Cílem opatření je podpořit způsoby využití zemědělské půdy, které jsou v souladu s ochranou a zlepšením životního prostředí, krajiny a jejich vlastností. Opatření podporuje zachování obhospodařovaných území vysoké přírodní hodnoty, přírodních zdrojů, biologické rozmanitosti a údržbu krajiny. Tvoří ho mj. podopatření ošetřování travních porostů zaměřené na údržbu cenných stanovišť

na trvalých travních porostech, podopatření zatravňování orné půdy, s cílem prevence eroze půdy, podopatření biopásy, sloužící k podpoře biodiverzity ptáků, drobných obratlovců a opylovačů v zemědělské krajině a podopatření ochrana čejky chocholaté s cílem chránit hnízdiště tohoto druhu a dalších druhů ptáků hnízdících v zemědělské krajině.

Žadatelem o AEKO je subjekt obhospodařující v evidenci půdy (LPIS) alespoň minimální výměru zemědělské půdy. Žadatel nemusí být zemědělským podnikatelem. Podopatření je realizováno formou pětiletých závazků. Žadatel se vstupem do závazku zavazuje po celou dobu trvání závazku hospodařit v souladu s podmínkami daného podopatření nebo titulu na celé výměře zemědělské půdy se kterou do závazku vstoupil a v souladu s podmínkami cross compliance a ostatními podmínkami danými platnou evropskou a národní legislativou.

Za účelem bližšího výkladu těchto a dalších finančních nástrojů se uskutečňuje právě toto odborné vzdělávání, součástí kterého je, mj.:

- představení úspěšně realizovaných projektů vztahujících se k především k agroenvironmentálním a klimatickým opatřením a ekologickým přístupům k přírodě a krajině v ČR financovaných z Programu rozvoje venkova 2007 – 2013 (typy projektů, které mohou být inspirativní i pro nové programové období), seznámení s Programu rozvoje venkova 2014 – 2020 (oblast dotační podpory pro zachování funkčních agrárních a lesních ekosystémů, možnosti ochrany půdy krajiny před dopady klimatických změn, správné postupy v hospodářské praxi) + informace o aktualitách z Celostátní sítě pro venkov (zaměřené především na aktivity pro partnery z lesnické oblasti)
- aktualitách z připravovaného Plánu podpory Společné zemědělské politiky pro období 2021 – 2027
- zkušenosti úspěšných realizátorů projektů se správnými hospodářskými postupy
- možnosti čerpání dotací v oblasti zemědělství, lesního hospodářství a myslivosti.

Pro podporu realizátorům opatření v krajině Ministerstvo zemědělství připravilo publikaci, která má za cíl nabídnout vlastníkům lesa, zemědělcům a myslivcům ucelený přehled finančních nástrojů péče o lesy a krajinu, který zahrnuje dostupné podpory z různých dotačních titulů. Publikace pomůže v orientaci v celé nabídce dotací a příspěvků, pomůže připomenout i méně obvyklé možnosti, to vše v jednoduché, přehledné podobě. Nejedná se však o podrobný návod, jak o dotace žádat. U každého titulu je vždy uveden zdroj dalších informací, většinou odkaz na webové stránky příslušné instituce, která má poskytování dotací a příspěvků ve své gesci. Internet v současné době výrazně urychluje a usnadňuje přístup k informacím, proto doporučujeme zájemcům o získání finanční podpory, aby pravidelně sledovali webové stránky, na které jsou uvedené odkazy u jednotlivých titulů.

Informace jsou dostupné zde: [Prehled financovani LH 20210401.pdf \(eagri.cz\)](#)

Jak začít s návratem přírody do našeho života, tedy s podporou drobné zvěře v místě Vašeho podnikání, ve Vaší honitbě?

Nejvíce úspěšní řešitelé, tedy realizátoři jsou Ti, kteří jsou schopni pojmenovat reálné problémy životního prostředí - v podmínkách myslivců tedy své honitby. Každý hospodář, ne jenom myslivecký, by měl mít provedeno hodnocení svého „ekosystému“; na základě tohoto by mělo být jasné, kde chybí mez, kde je třeba zatravnit údolnici, kde je třeba obnovit tůň nebo naopak, kde je třeba založit myslivecké políčko na orné půdě, aby bylo možno dále hospodařit zemědělsky a byl dán též vhodný prostor přírodě. **Je jisté, a v podmínkách našeho státu to platí ještě více, že bude nejenom ze strany myslivců vyžadována daleko větší spolupráce se zemědělci za účelem návratu přírody na zemědělskou půdu.** Na základě identifikace potřebných opatření však proces nekončí, naopak začíná. Pro **získání podpory pro jejich realizaci** a především pro získání odpovídajících pozemků jsou právě deklarované zájmy Evropské komise a následné podpory Ministerstev životního prostředí a především zemědělství nezbytné. Ano, zásadní podmínkou krajinných úprav je mít pozemky, tzv. právní důvod užívání k pozemkům, na kterých chceme opatření realizovat.



Obr. 2 *Návrat života a drobné zvěře nám umožní pestrá krajina*

Popis projektu odborného vzdělávání

Cílem projektu je **příspěť a napomoci zajistit udržitelné hospodaření s přírodními zdroji v rámci konkurenceschopného zemědělství**; projekt řeší odborné vzdělávání zvyšující kvalifikaci pracovníků zaměřené na adaptaci zemědělské krajiny na klimatickou změnu a současně obnovu, zachování a zvýšení biologické rozmanitosti agroekosystémů s cílem dosažení zemědělství vysoké přírodní hodnoty a kvalitního stavu krajiny. V rámci projektu se uskuteční 4 dvoudenní vzdělávací akce (1 den vzdělávací akce, 1 den exkurze) v jednom místě - Šardicích - okres Hodonín. Stěžejními tématy jsou:

- pozemkové úpravy a jejich uplatnění v zemědělské praxi
- krajinné prvky - jejich zakládání, následná péče a údržba
- agroenvironmentální a klimatická opatření - metodika, zakládání a následná péče a údržba
- obnova krajinné struktury výsadbou solitérních stromů a extenzivních sadů - následná péče a údržba

a vždy související výroba a zpracování zemědělské produkce včetně uvádění na trh (pícniny, ovoce, jiná biomasa...). Hlavní (převažující) cílovou skupinu beneficentů, pro kterou jsou akce pořádány tvoří zemědělské podnikatelé, jejich zaměstnanci a spolupracující osoby, které se podílí na zemědělském hospodaření; dále vlastníci zemědělské a lesní půdy. Kompetence a informovanost zemědělského personálu a vlastníků zemědělské půdy v oblasti negativních vlivů zemědělského hospodaření na zemědělskou krajinu a tím prohlubující se problém přicházející se změnou klimatu a související biodiverzitu nejsou na požadované úrovni, která by umožňovala možného dosažení rámcových cílů a cílových hodnot specifikovaných v Strategii Ministerstva zemědělství na období let 2016 - 2030. Přínos konaných akcí pro beneficenty bude spočívat v tom, že získají vzdělání, výcvik a dovednosti v:

- minimalizaci a předcházení negativních vlivů zemědělských činností na životní prostředí, dále
- praktické ochraně živočichů agroekosystému,
- budou mít povědomí o klíčových agroenvironmentálních a klimatických opatřeních,
- budou mít znalosti a dovednost v oblasti požadovaného greeningu a správy zelené infrastruktury a v neposlední řadě
- budou znát správnou praxi při aplikaci pesticidů s ohledem právě na biodiverzitu a polní ptactvo, které je významným indikátorem zdravotního stavu krajiny. Důraz bude kladen také na produkci souvisejících zemědělských produktů a jejich finalizaci.

Beneficient aktivní účastí na těchto akcích bude schopen udržitelně a konkurenceschopně zemědělsky hospodařit s cílem předcházení klimatické změny a zajištění obnovy, zachování a zvýšení biodiverzity a také dosažení prevence škod působených na zvěři a škod působených zvěří.

1. Vybraná agroenvironmentální opatření realizovaná v současné době - biopásy

Dlouhodobě je poukazováno na množství negativních dopadů činností zemědělců, které významně ovlivňují biodiverzitu volně žijící zvěře. Stavy divoké populace koroptve polní jsou alarmující, početnost bažanta obecného a zajíce polního neustále klesá. Jedním z důvodů je nevyhovující stav životního prostředí. Absence krytových, klidových, pro orientaci vhodných a především potravní nabídku poskytujících kompenzačních ploch pro období celého kalendářního roku je v oblastech, kde se intenzivně zemědělsky hospodaří, stále více a více citelná. Z těchto a jiných důvodů se očekává větší aktivita uživatelů honiteb a vlastníků honebních pozemků. Na to, co lze v honitbě nejrychleji a nejsnadněji provádět, právě pro zastavení poklesu a návrat drobné zvěře do krajiny je zaměřen tento článek. Právě období konce kalendářního a mysliveckého roku je vhodné k analýzám a rozhodování, co v honitbě udělat i v oblasti zlepšování životního prostředí pro drobnou zvěř.

Co lze provádět

Jako jedno z možných a praxí ověřených opatření, které mohou úspěšně realizovat zemědělci je **zakládání biopásů**. Jedná se o opatření, která jsou z pohledu postupů zakládání a následné péče velmi snadná. Základní podmínkou je mít právní důvod užívání pozemku (v případě požadavku na finanční podporu se dokládá pachtovní smlouvou nebo výpis z katastru nemovitostí pro případ, kdy vlastník pozemku je žadatel o finanční příspěvek), dále je potřebné mít zdroje (finanční prostředky) na nákup osiva a náklady související s přípravou půdy a pěstováním. Pokud je pozemek v nájmu, tak také prostředky na uhrazení pachtovného.

Jak to lze provádět

Jak zakládat v dnešní době biopásy je nošením „dříví“ do lesa. Ministerstvo zemědělství biopásy jako jedno z opatření Programu rozvoje venkova velmi detailně a především dlouhodobě prezentuje; jednak v samotném programovém dokumentu jako agroenvironmentální – klimatické opatření a také formou velmi vhodných metodik a publikací umožňující toto opatření velmi efektivně a především účinně realizovat. Oporou v realizaci biopásů jsou platné právní předpisy (zákon o myslivosti nevyjímaje), které přes různou kritiku nabízí skutečně dostatek nástrojů pro možné zlepšování přírodního prostředí. V souladu s těmito požadavky a navazujícími metodikami, **lze na tato opatření čerpat i v roce 2021 finanční podporu**. Pokud budeme chtít čerpat finanční podporu, musíme při realizaci opatření postupovat podle metodik Ministerstva zemědělství, které stanovují jasná pravidla:

- v souladu s nařízením vlády č. 75/2015 Sb. (dále jen „**Podmínky provádění agroenvironmentálně klimatické opatření – biopásy**“)

Co je vyžadováno při zakládání biopásů v souladu s nařízením vlády č. 75/2015 Sb.

Výbornou příležitostí pro zastavení poklesu a obnovu biodiverzity je provádění biopásů - agroenvironmentálního opatření podporovaného též ze zdrojů Ministerstva zemědělství. Základními dosud platnými podmínkami pro tyto biopásy (dělí se na krmné a nektarodárné) jsou:

- biopás musí být široký nejméně 6 m a nejvíce 24 m a dlouhý musí být minimálně 30 m.
- v rámci dílu půdního bloku musí tvořit **nejvýše 40 % celkové výměry** dílu půdního bloku (pokud bude na registrovaném půdním bloku biopásu více, nezískáte požadovanou podporu)
- Biopás lze vytvořit jak u kraje dílu, tak uvnitř dílu, ale vždy ve směru orby.
- vzdálenost mezi jednotlivými biopásy uvnitř dílu půdního bloku musí být minimálně 50 m a nelze kombinovat jednoletý a víceletý biopás na jednom dílu půdního bloku.
- hospodaříte-li v blízkosti dálnice nebo silnice I. či II. třídy, pak se biopás nesmí nacházet blíže než 50 m od těchto komunikací.
- biopás nehnojí a postřiky použít jen v krajním případě a pouze bodově
- do 15. 6. každoročně zasít stanovenou směs

- pro krmný biopás – od 16. 6. do 15. 3. následujícího roku ponechat biopás bez zásahu
- pro krmný biopás – od 16.3. do 15. 6. následujícího roku zapravit biopás a vysít znovu stanovenou směs.
- pro nektarodárný biopás – ponechat biopás minimálně dva, maximálně tři roky bez zásahu s výjimkou seče biopásu a odklizení biomasy v termínu od 1. 7. do 15. 9.
- pro nektarodárný biopás – od 1. 4. do 15. 6. třetího nebo čtvrtého roku zapravit biopás a znovu vysít stanovenou směs.
- doklady prokazující množství a kvalitu osiva uchovávat po dobu 10 let

Za takto provedené biopásky obdrží realizátoři ročně platbu 670 EUR za 1 ha krmného biopásku a 591 EUR za 1 ha biopásku nektarodárného. Dalšími platbami mohou být již zmiňované platby na plochu (SAPS) a platba za tzv. Greening.



Obr. 3 Založený biopás v půdním bloku se sklizenou řepkou – ideální krytové, klidové a především potravní podmínky na přelomu září a října.

Díky těmto a dalším podmínkám se dosáhlo toho, že biopásky se dělali, ale dělalo jich v porovnání s minulostí méně. Velmi problematickou a doslova diskvalifikující pro realizaci biopásů prostřednictvím uživatelů honiteb a samotných myslivců je prokazatelně tato podmínka:

- minimální výměra pro zařazení do podopatření biopásky činí **2 ha zemědělské půdy s kulturou standardní orná půda (R)**, na které bude vytvořen biopás.
- žadatel vytvoří **biopás o souhrnné ploše nejvýše 40 %** rozlohy příslušného dílu půdního bloku.

Z tohoto plyne, že státem placené (dotované) biopásky mohl dosud dělat pouze ten, který obhospodařuje **minimálně 5 ha orné půdy s tím, že minimálně na 2 ha** musí provádět biopásky.

Připravovaná AEKO po roce 2023

Podpora biodiverzity na orné půdě

Popis návrhu/požadavků intervence - Intervence vychází z cílů EU v SZP a nařízení Rady a je v souladu se Strategií MZe 2030. Intervence je v souladu se Strategií ochrany biologické rozmanitosti ČR 2016-2025, kde jsou zmíněny jako priority „Společnost uznávající hodnotu přírodních zdrojů“ a „Dlouhodobě prosperující biodiverzita a ochrana přírodních procesů“. Intervence odráží také potřebu stanovenou ve Strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 týkající se zastavení úbytku opylovačů a může

také okrajově napomoci k naplnění potřeb v podobě snížení používání pesticidů a snížení používání průmyslových hnojiv definovaných ve Strategii „od zemědělce ke spotřebiteli“ pro spravedlivé, zdravé a ekologické potravinové systémy. Intervence reaguje na pokles biodiverzity u druhů vázaných na zemědělskou krajinu (např. hmyzu včetně opylovačů, ptáků a drobné zvěře) zejména v důsledku nedostatku potravních zdrojů a ploch vhodných pro úkryt a rozmnožování. Bude podpořeno zakládání neproduktivních ploch na orné půdě, jejichž hlavním cílem je zlepšení stavu především u ptačích společenstev vázaných na zemědělskou krajinu a hmyzu (zejména opylovačů), u kterých je potvrzen v posledních letech značný úbytek. Cílem je zvýšení potravní nabídky pro opylující hmyz, zvláště v období, kdy na orné půdě po odkvětu kulturních plodin dochází k výraznému úbytku zdrojů nektaru a pylu. Jedná se o plochy, které poskytují podporu i pro další živočišné druhy vázané na polní stanoviště a ekosystémy přiléhající k nim (drobní savci, další skupiny bezobratlých a užitečných organismů – přirozených nepřátel škůdců). Plochy poskytnou jak potravní nabídku, tak také hnízdní a krytové stanoviště. Intervence je cílena také na konkrétní ptačí druhy (čejka chocholatá a koroptev polní), jejichž stavy během posledních desetiletí značně poklesly. V období, které je kritické pro vyvedení mláďat čejky, bude omezeno zemědělské hospodaření. Vysetí směsi krmných či nektarodárných směsí poskytne potravní nabídku pro řadu živočišných druhů i v době, kdy je tato nabídka v zemědělské krajině značně omezena). Působení intervence bude podpořeno omezením prostředků na ochranu rostlin na podporovaných plochách. Intervence bude realizována formou pětiletých závazků hospodaření.

Členění:

Krmné biopásky

Nektarodárné biopásky

Kombinované biopásky

Ochrana čejky chocholaté

Podmínky způsobilosti:

Minimální vstupní výměra standardní orné půdy evidované v LPIS je minimálně 2 ha (pro titul Krmné biopásky, Nektarodárné biopásky a Kombinované biopásky a minimálně 0,5 ha pro titul Ochrana čejky chocholaté).

Podmínky:

- Titul krmné biopásky
- biopás o šíři minimálně 6 a maximálně 24 metrů,
- minimální délka biopásku 30 metrů,
- maximální rozloha biopásku činí 50 % dílu půdního bloku,
- biopás je vytvořen uvnitř dílu nebo po jeho okrajích, a to ve směru orby,
- biopás je vzdálen alespoň 50 metrů od dálnice, silnice 1. nebo 2. třídy, nebo dalšího biopásku na dílu půdního bloku,
- na plochu biopásku je zakázáno aplikovat hnojiva a přípravky na ochranu rostlin, s výjimkou fytosanitárních opatření,
- biopás nesmí sloužit jako souvrať ani k přejezdům,
- založí biopás do 15. června, a to směsí osiv stanoveného složení,
- použije pro založení biopásku uznané nebo kontrolované osivo,,

- ponechá biopás bez zásahu zemědělskou ani jinou technikou do 15. března následujícího roku,
- od 16. března do 15. června zapraví porost biopásu do půdy.

Titul Nektarodárné biopásky

- biopás o šíři minimálně 6 a maximálně 24 metrů,
- minimální délka biopásu 30 metrů,
- maximální rozloha biopásu činí 50 % dílu půdního bloku,
- biopás je vytvořen uvnitř dílu nebo po jeho okrajích, a to ve směru orby,
- biopás je vzdálen alespoň 50 metrů od dálnice, silnice 1. nebo 2. třídy, nebo dalšího biopásu na dílu půdního bloku,
- na plochu biopásu je zakázáno aplikovat hnojiva a přípravky na ochranu rostlin, s výjimkou fyto-sanitárních opatření, biopás nesmí sloužit jako souvrať ani k přejezdům,
- každoročně založí biopás do 15. června, a to směsí osiv stanoveného složení,
- použije pro založení biopásu uznané nebo kontrolované osivo,
- ponechá biopás bez zásahu zemědělskou ani jinou technikou po dobu dvou, maximálně však třech po sobě jdoucích let,
- po uplynutí dvou až tří let zapraví biopás do půdy v termínu od 16. března do 15. června,
- provádí každoročně seč nebo mulčování biopásu v termínu od 1. června do 15. září,
- založí následný biopás na dobu dvou nebo tří let na stejném nebo jiném místě.

Titul Kombinované biopásky

- žadatel založí na jednom DPB jednoletý krmný biopás o šíři minimálně 6 a maximálně 24 metrů, a na něho navazující víceletý jetelotravní pás o šíři minimálně 6 a maximálně 12 metrů,
- minimální délka kombinovaného biopásu 30 metrů,
- maximální rozloha biopásu činí 50 % dílu půdního bloku,
- biopás je vytvořen uvnitř dílu nebo po jeho okrajích, a to ve směru orby,
- biopás je vzdálen alespoň 50 metrů od dálnice, silnice 1. nebo 2. třídy, nebo dalšího biopásu na dílu půdního bloku,
- na plochu biopásu je zakázáno aplikovat hnojiva a přípravky na ochranu rostlin, s výjimkou fyto-sanitárních opatření,
- použije pro založení biopásu uznané nebo kontrolované osivo,
- biopás nesmí sloužit jako souvrať ani k přejezdům.

Krmný pás (jednoletý):

- založí pás o šíři minimálně 6 m a maximálně 24 m
- každoročně založí biopás v termínu od 1. května do 31. května, a to směsí stanoveného složení (směs stanovená pro krmný biopás)
- ponechá pás od 1. června bez přejezdů a bez zásahu zemědělskou a jinou technikou do 15. března následujícího roku,
- zapraví pás v roce po výsevu v termínu od 16. března do 30. dubna
- Jetelotravní pás (víceletý):
- založí pás o šíři minimálně 6 m a maximálně 12 m
- založí porost do 31. května čistosevem jetelotrav nebo vojtěšky (zastoupení jetelovin v porostu bude tvořit více než 50 %)
- porost ponechá na pozemku od zasetí po celou dobu závazku
- od druhého roku závazku ponechá pás od 1. března do 15. července bez přejezdů a zásahů zemědělskou a jinou technikou

- provádí každoročně údržbu porostu sečí s odklizem hmoty (případně mulčováním) minimálně jednou ročně v termínu od 16. července do 31. října,
- v pátém roce závazku provést zapravení jetelotravního pásu v termínu od 16. března do 30. dubna

Titul Ochrana čejky chocholaté

- zabezpečí plochu hnízdiště proti zásahu zemědělskou technikou od 1. ledna (první rok závazku od 15. dubna) do 15. června, s výjimkou 4 m pásu při okraji dílu půdního bloku,
- od 16. června do 15. července založí porost směsí definovaných plodin (krmná směs, směs pro opylovače),
- používá k výsevu uznané nebo kontrolované osivo,
- ponechá porost plodiny bez zásahu zemědělskou nebo jinou technikou do 14. listopadu,
- porost směsí plodin nesmí sloužit jako souvrať ani k přejezdům od 16. července do 14. listopadu
- od 15. listopadu do 31. prosince zapraví porost plodin do půdy,
- nepoužívá přípravky na ochranu rostlin, s výjimkou fyto-sanitárních opatření.

Žadatelé v AEKO jsou povinni dodržovat podmínky všech standardů a aktů kontroly podmíněnosti.

Žadatelé jsou povinni dodržovat minimální požadavky, které se týkají používání hnojiv a přípravků na ochranu rostlin. Výše platby/způsobitelné náklady: Bude stanovena sazba dotace v EUR/ha.

Návrhy pro platby po roce 2023 jsou následující:

		optimální varianta bez I.P.	kofinacován í SR 35 % bez I.P.	kofinancová ní SR 35 % +1,5 % z I.P.	kofinancová ní SR 35 % +6,5 % z I.P.	kofinanc ování SR 45 % +1,5 % z I.P.	kofinanc ování SR 50 % +1,5 % z I.P.	kofinanc ování SR 60 % bez I.P.
AEKO - Podpora biodiverzity na orné půdě	krmné biopásy	674	674	674	674	674	674	674
	nektarodárné biopásy	595	595	595	595	595	595	595
	kombinované biopásy	637	637	637	637	637	637	637
	ochrana čejky chocholaté	619	619	619	619	619	619	619
	druhově bohaté pokrytí orné půdy	416	416	416	416	416	416	416

Agrolesnictví

Popis návrhu/požadavků intervence - touto intervencí budou podporovány 2 typy agrolesnických systémů, a to silvoorebné a silvopastevní. Jedná se o systémy obhospodařování půdy, v rámci kterých je stejný pozemek zároveň využíván k pěstování dřevin a k zemědělské činnosti (silvoorebné) nebo pastvě (silvopastevní) bez záměru převodu pozemku na lesní porost. V rámci agrolesnických systémů je možná liniová výsadba na orné půdě u silvoorebných systémů a roztroušená, popř. liniová výsadba na pastvinách u silvopastevních systémů. Dřeviny v agrolesnických systémech plní významné ekosystémové služby a mimoprodukční funkce jako je zejména ochlazování krajiny a aktivní působení proti změně klimatu. Tyto systémy mají velmi příznivé environmentální benefity v porovnání se standardním zemědělstvím. Mezi nejvýznamnější patří jejich protierozní funkce, příznivější bilance živin (omezují potřebu hnojení), zvýšení biodiverzity (nadzemní i půdní), snižování vyplavování dusičnanů do vod a ukládání uhlíku v půdě. Dále fungují účinně jako ochrana vod (vyrovňávají vodní bilanci v krajině, upravují chemismus a filtraci vody). V neposlední řadě pak výrazně přispívají k tlumení klimatických extrémů a jejich dopadů na zemědělský systém (extrémní teploty a sucha, příválové deště). Intervence tak řeší potřebu zvýšit odolnost zemědělství ke klimatické změně, kde SWOT

identifikovala jako slabou stránku vysokou míru degradovaných a utužených půd s následnou ztrátou retenčního potenciálu. Agrolesnictví přispěje k omezení vodní eroze a dalších degradačních faktorů zajištěním vegetačního pokryvu a rozčleněním velkých půdních bloků. Agrolesnictví také přispěje účinnějším pohlcováním GHG ke snížení emisí a k zvýšení sekvestrace uhlíku do půdy, čímž cílí na identifikovanou potřebu snížit emise GHG a zvýšit sekvestraci uhlíku do půdy. Intervence bude realizována formou pětiletých závazků hospodaření.

Podmínky způsobilosti:

- Založení agrolesnického systému lze realizovat na zemědělské půdě na území České republiky s výjimkou území hlavního města Prahy.
- Minimální výměra pro založení agrolesnických systémů je 1 ha.
- Výsadba pouze dle schváleného seznamu dřevin pro toto opatření, v případě nepůvodních druhů ze seznamu platí povinnost souhlasu orgánu ochrany přírody.
- Při výsadbě je použito více než 50% lesních dřevin, žádný z použitých druhů dřevin nesmí být ve výsadbě zastoupen více než 40%.
- Liniová výsadba ve schválené šířce pásů stromů a sponu.
- U roztroušené výsadby v rámci silvopastevního systému distribuce dřevin po ploše, skupina dřevin je možná pouze v případě, že ji nebude tvořit více jak 20 jedinců nebo pokrývat více jak 400 m² souvislé plochy, na 1 ha je možná pouze 1 skupina dřevin.
- Volba dřevin, typ sadby a desingnu výsadby bude provedena podle stručného projektu.
- Při výsadbě v prvním roce závazku bude použito 100 kusů dřevin na hektar.
- Na konci závazku bude ve výsadbě minimálně 80 životaschopných jedinců na hektar.
- Mezi pásy dřevin jsou pěstovány zemědělské plodiny a probíhají zemědělské operace (silvoorebný systém) nebo sečení a pastva (silvopastevní systém).

Členění: - Silvoorebné systémy - Silvopastevní systémy



Obr. 4 Agrolesnictví v Belgii

2. Mokřady a tůně

V knize „Myslivost v českých zemích“ (Komárek, 1945) byly popsány myslivecké poměry ve vybraných částech České republiky v období do roku 1945. Autor se zabýval stavem životního prostředí ve významných oblastech našeho státu pro drobnou zvěř – nížinami v poříčí řeky Labe a Moravy. Poukazuje zde na významný vliv zemědělské kultury (činnosti vykonávané zemědělci) na krajinu, především rozorávání mezí a odstraňování „trnin a křovin“, který způsobil v těchto „terénech“ naprostý nedostatek úkrytů, které v kombinaci s tvrdou zimou vedly v letech 1939 až 1942 k dramatickým poklesům stavů koroptví. Neopomněl však poukázat na již v té době známé další negativní vlivy činnosti člověka v přírodě na stavy drobné zvěře; zdůraznil zemědělskou kulturu a „rozmanité“ úpravy přírody, které porušují vodní toky, odvodňují půdu, odstraňují lesy, způsobují vyzdívání říčních břehů čímž „vyháníme“ blahodárnou vodu rychle ze země. Poukazuje na to, že toky řek jsou nesprávně regulovány, mokřady a stará ramena jsou odvodněny nebo zasypaná. Říká doslova, že právě proto ani jedna z těchto inundačních nížin neposkytuje již v těch letech náležité útočiště vodní drobné zvěři a postupně se z těchto oblastí stávají kulturní stepy. Ano, myslivci již v této době věděli, jaký význam má voda v krajině, myslivci již v této době věděli, že pro řádné hospodaření s drobnou zvěří potřebujeme biotop, do kterého patří mokřady a tůně.

Co jsou to mokřady a tůně?

Tůně jsou v souladu s definicí uvedenou ve standardu péče o přírodu a krajinu (SPPK B02 001:2014 Vytváření a obnova tůní) označeny jako **terénní deprese** nebo prohlubně v terénu, trvale nebo periodicky naplněné vodou. Tůně vznikají přirozeně (např. stará ramena v říčním aluviu) nebo uměle zásahem činnosti člověka (antropogenním zásahem). Zdrojem vody pro tůně jsou převážně atmosférické srážky, povrchový a podpovrchový odtok vody (plošný nebo soustředěný), podzemní voda, povrchové vodní toky nebo odtok vody z drenážních systémů. Tůně jsou zpravidla zcela zahloubené pod úroveň terénu, nemají hráz ani jiná technická zařízení (výpust, bezpečnostní přeliv), maximální hladina vody v tůni může být dána pouze okolním terénem či zemním valem z jejího výkopku. Postupným zazemňováním tůně vzniká v rámci sukcese nový biotop – mokřad. Z výše uvedeného plyne, že mokřad nemusí být celoročně zavodněn.



Obr. 5 Příklad antropogenně (uměle člověkem) vybudované tůně, která je zavodněna ze zdrojů podzemní vody

Můžeme se setkat též s definicí, že mokřadem jsou území bažin, slatin, rašelinišť i území pokrytá vodou, přirozená i uměle vytvořená, trvalá či dočasná, s vodou stojatou či tekoucí, sladkou, brakickou či slanou, včetně území s mořskou vodou, jejíž hloubka při odlivu nepřesahuje šest metrů. Tato definice mokřadu je převzata z tzv. Ramsarské úmluvy (úmluva o mokřadech majících mezinárodní význam především

jako biotopy vodního ptactva). Dle této definice jsou mokřady i rybníky s chovem ryb, štěrkovny, pískovny a další, např. údolní nádrže a vodní toky.

Pro hospodaření s drobnou zvěří a její návrat do krajiny mají však zásadní význam především mokřady na zemědělské půdě. Tyto vznikají zpravidla v rámci dílů půdních bloků, nejčastěji v nivách, při okrajích vodních ploch, v místech terénních depresí, stále častěji v místech zhutnělého a nepropustného podloží, prameništ, a především tam, kde vyúsťují odvodňovací soustavy nebo v místě průsaku vlivem jejich poškození či ucpaní.



Obr. 6 Místo vhodné k založení mokřadu – utužená půda s poškozenou odvodňovací soustavou

Význam mokřadů a tůní

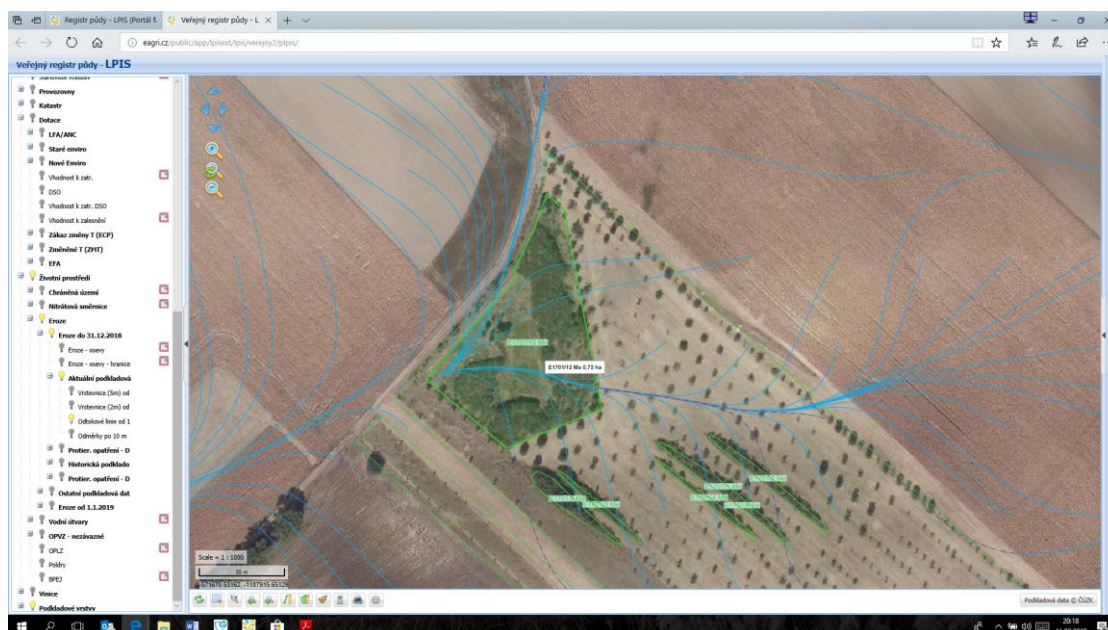
Mokřady poskytují příznivé podmínky pro rozvoj mokřadních společenstev a na výskyt na vodu vázaných organismů, zároveň ale také slouží jako zdroj vody pro živočichy z blízkého i dalekého okolí (obojživelníky, ptactvo, zvěř), zejména v období jejího nedostatku (MZe, 2016). Na mokřadech a tůních profituje drobná zvěř, především kachny, husy jsou významně vázány na mokřadní ekosystémy. Mokřady jsou důležité především tím, že zadržují v krajině vodu, která na území mokřadu dopadne ve formě atmosférických srážek nebo přiteče z jeho povodí ve formě povrchového či podpovrchového přítoku. V období nedostatečných srážkových úhrnů je pak tato voda k dispozici jak organismům z plochy mokřadu, tak i živočichům z okolí. Postupné uvolňování vody z mokřadů také přispívá k zachování ekologických průtoků ve vodních tocích a tím k poskytování řady ekosystémových služeb (např. podpoře života ryb, rekreaci, samočistícím procesům, zlepšování mikroklimatu, poskytování zdroje vody aj.). Voda zadržená v krajině neodtéká řekami dále, ale zůstává v honitbě.

Zlepšení mikroklimatu agroekosystému, snížení rizika povodní při přívalových deštích a významná protierozní ochrana je řadí mezi nejvíce potřebné krajinné prvky zajišťující adaptaci na klimatickou změnu. Mokřady, jako součást zelené infrastruktury velmi účinně akumulují a částečně čistí vodu srážkovou kontaminovanou aplikovanou agrochemií z okolních intenzivně obhospodařovaných ploch. Nezanedbatelná je funkce estetická, posilující charakteristický krajinný ráz.

Kde mokřady a tůně zakládat?

Všude tam, kde absentuje voda a je předpoklad ji zadržením dešťových srážek získat či obnovit požadovanou hladinu podzemních voda následně tam potřebnou vodní plochu založit. Tak jako u zatravňování a ozeleňování údolnic, i pro zakládání mokřadů a tůní ideální místo můžeme velmi dobře identifikovat jednak ze znalosti katastru, užívané honitby (jednoduše místo, kde bývá podmáčená půda, místo, které bylo v minulosti odvodněno, kde se drží voda nebo místo, kudy z pozemků odtéká voda v době především přívalových dešťů a tání sněhů), nebo díky využití veřejně přístupného geografického

systému LPIS. V tomto systému si můžeme v celé České republice najít katastr, který nás zajímá a tento, s podkladovou vrstvou sestavenou z ortofotomap můžeme opatřit odtokovými liniemi – drahami soustředěného odtoku. Vizualizace místa, které umožní založit mokřad lze identifikovat v místě, kde vedou odtokové linie a ústí v dráhu soustředěného odtoku:

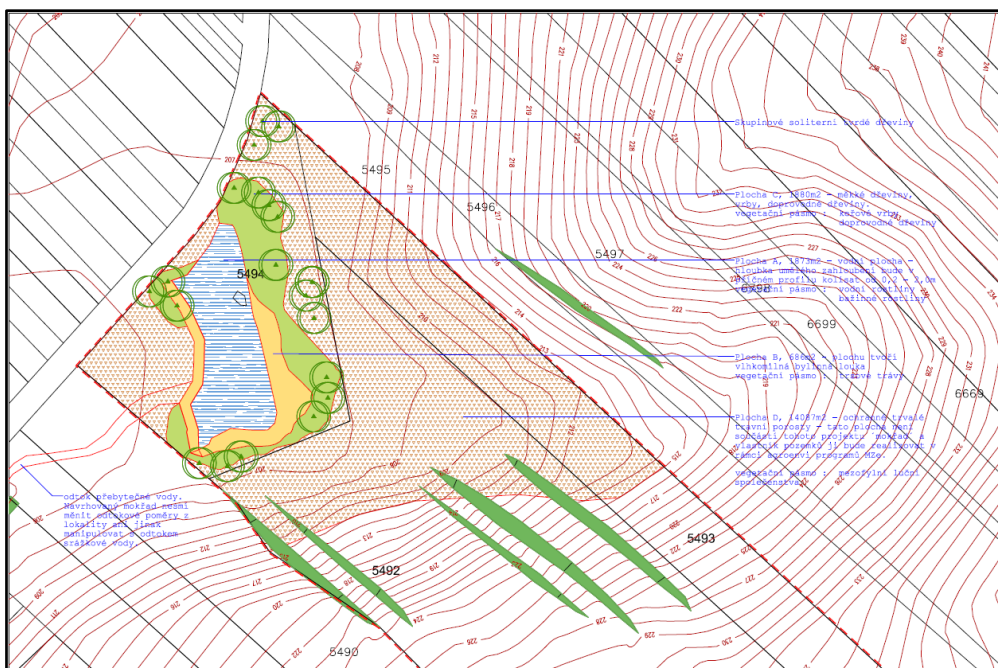


Obr.7 Vizualizace místa s nově založeným mokřadem, který je umístěn v dráze soustředěného odtoku

Velmi dobré je, pokud se v místě budoucího mokřadu nachází parcela s kulturou ostatní plocha – vodní plocha a má nejlépe jednoho majitele. Tohoto lze dosáhnout aktivní účastí myslivců – vlastníků půdy v rámci provádění komplexních pozemkových úprav. Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, určuje, jaká povolení jsou při tvorbě tůň třeba získat (tůň do velikosti 300 m² a max. hloubky do 1,5 m nevyžadují rozhodnutí o změně využití území ani územní souhlas a ani stavební povolení či ohlášení).

Jak se mokřady a tůně zakládají?

Pokud pomineme mokřad, který bude založen na ploše menší než 300 m², budeme pro tvorbu tohoto krajinného prvku potřebovat spolupracující kompetentní osobu, nejlépe projektanta – autorizovaného inženýra pro projektování vodních staveb, který nám pomůže s projektovou dokumentací. Projektová dokumentace je výborným nástrojem pro dosažení požadovaného cíle a také pro získání možné podpory pro financování.



Obr 8 Příklad části projektové dokumentace mokřadu budovaného na dřívě orněné půdě

Pro to, jak udělat mokřad velký, hluboký, jaký sklon mají mít břehy a jaké má být dno, jak má vypadat tzv. litorální pásmo, kolik tůní a jak velkých, to vše je již dnes popsáno ve standardu péče o přírodu a krajinu (SPPK B02 001:2014 Vytváření a obnova tůní). Zde jsou uvedeny základní a související právní požadavky, informace o technice a technologii budování včetně vhodných termínů. Standard poskytuje též informace o vhodnosti tůní pro jednotlivé živočichy, informace o technických objektech. Významná část standardu je věnována ozelenění, oslunění a též umístění výkopku při zakládání a ukládání sedimentů po jejich odtěžení v rámci následné správy.

Jak se financují mokřady a tůně

Mokřady a tůně, právě ty na zemědělské půdě, lze financovat z různých zdrojů. Představovaný mokřad byl v roce 2007 financován z Programu péče o krajinu. Významnější vodní díla (velikostí, vybaveností biotechnickými objekty) lze dotovat, včetně projektové dokumentace, ze zdrojů Programu rozvoje venkova v rámci pozemkových úprav prostřednictvím a za pomoci Státního pozemkového úřadu. Náklady na projektovou dokumentaci, vypracování žádosti a vlastní realizaci lze též financovat z prostředků Evropské unie a národní podpory prostřednictvím Operačního programu životního prostředí.

Projekty směřují k posílení přirozených funkcí krajiny. Podporováno bylo a bude zejména:

- vytváření a obnova vodních prvků v krajině s ekologicko-stabilizační a retenční funkcí (např. tůní, mokřadů, rybníků a malých vodních nádrží apod.) včetně nepravidelně zatápných území (např. lužní lesy).
- vytváření a obnova přírodě blízkých koryt vodních toků (přiměřeně kapacitních, tvarově a hloubkově pestrých) zahrnující eventuální odstranění dřívějších nevhodných úprav (opevnění dna a břehů, ohrázování, příčných překážek) a to včetně navazujících říčních ramen při respektování přístupů ochrany území před povodněmi,
- podpurná opatření na vodním toku a v nivě umožňující přirozené korytotvorné procesy v delším časovém horizontu bez nutnosti plošně rozsáhlých investičních úprav, zejména:
 - zajištění dostatečně širokého pásu nivy pro přirozený vývoj koryta vodního toku,
 - vytváření a obnova prvků posilující druhovou biodiverzitu vodních a na vodu vázaných organismů,
 - terénní úpravy koryta (dna) a břehů včetně pomístních zásahů umožňujících proces renaturace vodního toku apod.

Pro konzultace, tak jako u jiných opatření je možné se obrátit na příslušná regionální [pracoviště AOPK ČR](#). Ministerstvo životního prostředí spravuje také Program obnovy přirozených funkcí krajiny. Pravidla tohoto programu na rok 2021 a další se právě v této době připravují a budou každým dnem zveřejněna. Doporučujeme proto zaměřit pozornost i na tento zdroj. Ještě v roce 2020 platilo, že dotace na opatření může dosáhnout až 100% uznatelných nákladů akce (do výše 1 mil. Kč).

Podprogram podporuje následující opatření:

- opatření přispívající ke zlepšování přirozených funkcí vodních toků, včetně obnovy jejich migrační propustnosti,
- **obnova nebo tvorba mokřadů a tůň, výstavba, obnova nebo rekonstrukce vodních nádrží** přírodě blízkého charakteru s cílem zlepšení retenční schopnosti krajiny a podpory biodiverzity,
- zakládání a revitalizace prvků systému ekologické stability vázaných na vodní režim.

Financování mokřadů uvnitř dílu půdního bloku Ministerstvem zemědělství

Pokus máme mokřad, který je samostatným útvarům nelineového typu s minimální výměrou 100m², sloužící k zajištění retence vody v krajině s cílem udržovat přirozené podmínky pro život vodních a mokřadních ekosystémů podle § 2 odst. 2 písm. i) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, můžeme tento mokřad evidovat na ploše půdního bloku podle § 3a odst. 9 písm. a) a § 3a odst. 10 zákona o zemědělství jako krajinný prvek. Pro evidenci těchto mokřadů jsou stanoveny formou Metodického pokynu Ministerstva zemědělství další podmínky. Na základě odpovídající evidence můžeme žádat na plochu mokřadu prostřednictvím tzv. Jednotné žádosti na plochu každoročně dotaci. Při obdospodařování zemědělské půdy v okolí mokřadu je nutno dodržovat standardy, které zakazují mokřad rušit a poškozovat. Mezi poškozující činnosti patří zejména odvodňování nebo zasypávání plochy mokřadu, ukládání posklizňových zbytků a jiného organického materiálu na plochu mokřadu, vjíždění technikou do plochy mokřadu, výsev či výsadba zemědělských plodin, aplikace hnojiv a biocidů a provádění jakýchkoliv dalších agrotechnických operací na ploše mokřadu bez souhlasu orgánu ochrany přírody (OOP). Na ploše mokřadu je v nedestruktivní míře povolena pastva. Pouze na základě souhlasu orgánu ochrany přírody je možno provádět v mokřadu managementové zásahy (pokosení, orbu, vyřezání náletu apod.). Souhlas k zásahu do mokřadu vydá uživatel OOP na předepsaném formuláři platební agentura SZIF (Státní zemědělský a intervenční fond).

Závěrem

Mokřady a tůně představují pro zemědělce výjimečný funkční nástroj, který umí jednak zastavit pokles biodiverzity polních ptáků (drobné zvěře) a současně napomoci zazvěřit revíry tak, aby hospodaření s tímto bohatstvím bylo udržitelným. Mokřady a tůně hrají další významnou roli v agroekosystémech; díky globálnímu oteplení budou tyto prvky stále více a více jako žádané opatření v rámci krajinných úprav preferovány. Pokud tyto skutečnosti myslivci pochopí a naučí se tyto prvky postupně v krajině realizovat, nemusí být snem mnohých stav, že do většiny honiteb se navrátila koroptev polní, zajáci a bažanti jsou běžnou zvěří a obdobné je to s kachnou březňačkou.



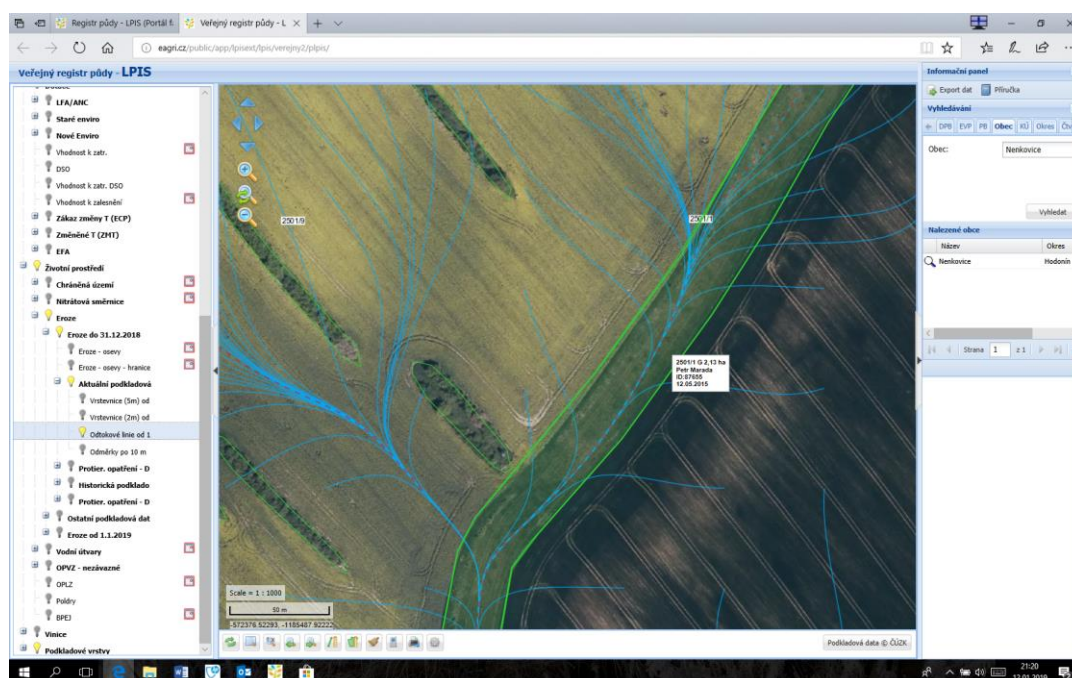
Obr. 9 Mokřad – opatření pro podporu biodiverzity a adaptaci krajina na klimatickou změnu (před založením, v průběhu zakládání, po založení plnicí funkcí, dnes)

3.Zatravněné a ozeleněné údolnice

Jedním z významných opatření v přírodě a krajině, které nám pomáhá zvýšit ekosystémovou stabilitu, je zakládání zatravněných a ozeleněných údolnic, především v rámci velkých a orných dílů půdních bloků. Zatravněná a ozeleněná údolnice představuje členitý svažitý útvar, sloužící ke snižování nebezpečí vodní, popřípadě větrné eroze, vymezující dráhu soustředěného odtoku vody z půdního bloku, popřípadě dílu půdního bloku. Údolnice se zatravnějí na dílech půdních bloků se zemědělskou kulturou orná půda. Součástí travnaté údolnice může být a je velmi vhodná dřevinná vegetace. Významnou ekosystémovou službou tohoto prvku je podpora biodiverzity, zvyšování přírodní hodnoty agroekosystému pro zvěř. Právě drobná zvěř profituje z těchto krajinných prvků.

Kde se tedy údolnice zatravnějí?

Ideální místo pro zatravnění, budoucí údolnici, můžeme velmi dobře identifikovat jednak ze znalosti katastru, užívané honitby (jednoduše místo, kudy z pozemků odtéká voda v době především přívalových dešťů), nebo díky využití veřejně přístupného geografického systému LPIS. V tomto systému si můžeme v celé České republice najít katastr, který nás zajímá a tento, s podkladovou vrstvou sestavenou z ortofotomap můžeme opatřit odtokovými liniemi – drahami soustředěného odtoku. Vizualizace představované zatravněné údolnice s odtokovými liniemi a drahou soustředěného odtoku vypadá takto:



Obr. 10 Vizualizace dráhy soustředěného odtoku v LPIS

Velmi dobré je, pokud se pod drahou soustředěného odtoku nachází pozemek jednoho vlastníka, tak jako tomu je na obrázku výše, kdy celý pozemek o výměře 2, 13 ha vlastní obec. Díky velmi prozřetelnému a vstřícnému panu starostovi, myslivci, byl pozemek pronajat též myslivci, který ho v rámci svých podnikatelských aktivit postupně zatravnil, následně ozelenil a dnes na něm hospodář s tím, že prioritou je poskytování ekosystémových služeb jako hlavního, vytvářeného, produktu.

Jak se zatravnňuje a ozeleňuje údolnice

Pro založení vizualizovaného krajinného prvku byl vytvořen autorizovaným inženýrem pro projektování územních systémů ekologické stability projekt. Vzhledem k tomu, že se jednalo o významnou plochu a poměrně velmi početnou skladbu výsadb stromů a keřů, byl projekt nutností. Na založení interakčního prvku a dvouletou následnou péčí bylo na základě žádosti požádáno o dotaci z Operačního programu životní prostředí. Žádost byla akceptována a následně bylo vše zrealizováno. Postup byl následující:

- byla uzavřena mezi obcí a myslivcem nájemní (dnes pachtovní) smlouva na 15 let užívání se záměrem vybudovat interakční prvek; 15 let z důvodu toho, že rok bylo nutno vyčkat na předání pozemku od zemědělce, rok se zakládalo a v následujících dvou letech byla prováděna následná péče; podmínkou přidělení dotace bylo, že příjemce dotace – myslivec, se zaváže k dosažení „životaschopnosti“ vysazovaného, vyšetého nejméně po dobu deseti let od konce realizace, tj. po následné péči...
- následně byl pozemek vytyčen a vyznačen v terénu (v konci hospodářského roku po sklizni plodiny zemědělcem, který na tomto pozemku intenzivně, v rámci velkého dílu půdního bloku dříve hospodařil)
- půda na pozemku byla na podzim připravena pro zatravnění a následně zatravněna (jednalo se o speciální směs s převahou velmi dobře odnožujících trav)
- na podzim, rok po zatravnění byla plocha zatravněné údolnice ozeleněna (vysázeny stromy a keře).
-



Obr. 11 Nově provedené ozelenění po založení (podzim) a následně na jaře dalšího kalendářního roku

- Po zatravnění a ozelenění probíhala 2 roky následná péče (pravidelná zálivka, v každém roce 2 x seč, která byla termínově posunována mimo období kladení mláďat a hnízdění pernaté zvěře tak, aby profitovala travní společenstva a tato plnila, svojí výškou a zapojením též funkci protierozní – snižovala kinetickou energii tekoucí vody). V rámci následné péče bylo dbáno na ochranu výsadeb před škodami působenými zvěří, k čemu pomáhala pravidelná kontrola a monitorování funkčnosti mechanické a chemické ochrany založeného prvku.



Obr. 12 Zatravněná a následně ozeleněná údolnice – opatření, které vzniklo na základě projektu po komplexní pozemkové úpravě (před založením, po zatravnění a ozelenění, v létě a v zimě)

Jak lze zatravňování a ozeleňování údolnic financovat

Představovaná údolnice byla financována z několika zdrojů; projektová dokumentace byla vypracována v rámci Komplexní pozemkové úpravy hrazené ze státních prostředků, náklady na vypracování žádosti a vlastní realizace z Evropské unie a národní podpory prostřednictvím Operačního programu životního prostředí v letech 2010 – 2012.

Podporováno je a PO ROCE 2023 BUDE zejména

- vytváření, regenerace či posílení funkčnosti krajinných prvků a struktur formou zpracování plánu ÚSES. Plán ÚSES musí být zpracován dle Metodiky vymezování územního systému ekologické stability,
- zakládání biocenter a biokoridorů ÚSES, zlepšení funkčního stavu biocenter a biokoridorů ÚSES, realizace interakčních prvků podporujících ÚSES (právě údolnice je interakčním prvkem podporujícím ÚSES),
- liniové a skupinové výsadby dřevin (stromořadí, větrolamy, břehové porosty, remízy), založení nebo obnova krajinného prvku,
- zásahy posilující ekologicko-stabilizační funkce významných krajinných prvků,
- obnova historické cestní sítě s nezpevněným povrchem a její doprovodné vegetace umožňující pěší průchod krajinou.

Ministerstvo životního prostředí spravuje také Program obnovy přirozených funkcí krajiny. Pravidla tohoto programu na rok 2019 a další se právě v této době připravují a budou každým dnem zveřejněna. Doporučujeme proto zaměřit pozornost i na tento zdroj. Velmi „sympatickou“ podporu lze získat z prostředků Programu rozvoje venkova Ministerstva zemědělství. Díky tomuto programu, agroenvironmentálnímu a klimatickému opatření - zatravňování drah soustředěného odtoku – je možno v místech vybraných (identifikovaných geografickým informačním systémem LPIS) údolnic, zatravňovat ornou půdu, s velmi zajímavou finanční podporou. Podopatření se prioritně zaměřuje na extrémní projev eroze ve formě erozních rýh, kterými je splachována ornice z pozemků, tzv. dráhy soustředěného odtoku. Zatravňování drah soustředěného odtoku nabízí řešení tohoto problému v podobě převodu orné půdy na travní porost. Toto podopatření by mělo snížit erozi půd a kontaminaci vodních toků a také podpořit biodiverzitu. Díky potřebnosti tohoto opatření Ministerstvo zemědělství v těchto dnech analyzuje stávající podmínky podopatření s tím, že s ohledem právě na adaptaci krajiny na klimatickou změnu a podporu biodiverzity, umožní již v roce 2019 ozelenění orné půdy tímto postupem s podporou dalším oprávněným žadatelům.

Závěrem

Zemědělcům, vlastníkům pozemků a také jejich nájemcům se nabízí velmi zajímavé a potřebné opatření pro zvýšení přírodní hodnoty honiteb se zaměřením také na drobnou zvěř. Mezi hlavní přínosy opatření patří:

- **Zvýšení a posílení biodiverzity.** Tam, kde je agrární krajina „chudá“ co do množství fauny i flory, tam, kde prim hraje moderní širokozáběrová technika, intenzita obdělávání a hlavně množství chemie, které potlačilo většinu původních druhů životního prostředí. Založením tohoto krajinného prvku dojde k „umělému“ dodání původních rostlinných druhů do krajiny, umožní jejich přežití a případně rozmnožování. Tímto budou vytvořeny příhodné podmínky pro život také živočichům. Již dnes můžeme prokázat **kladný vliv na chráněné druhy rostlin a živočichů**

- **Zadržení vody v krajině.** Protože srážková voda zůstane minimálně z části zachycena dřevinami a travním porostem, bude využívána rostlinnými i živočišnými druhy „později“. Dojde ke zlepšení mikroklimatu.

- **Protierozní funkce.** Úzce souvisí se zadržením vody v krajině. Při své délce a šířce ozelenění a zatravnění území zastaví a nebo alespoň zpomalí odtok srážkových vod. Tímto snižuje riziko lokálních záplav a vzniku naplavenin. Naopak při suchém a větrném počasí budou stromy a keře narušovat a zmírňovat činnost větrů, dojde k omezení pohybu nebezpečných prachových částic.

Implementací výše popsaných záměrů **bude výrazně přispěno k posílení biodiverzity v rámci vybrané lokality**, udržení kulturního stavu a typického krajinného rázu předmětné honitby či katastrálního území.

4. Výsadby ovocných stromů a extenzivní ovocné sady

*Ovocní stromové, mimo ovoce také ten veliký užitek působí, že činí **krajiny úrodnější a zdravější...**
Poskytují rozličné druhy krásného dříví...stromořadí chrání pole také před přílišnými vysušujícími
větry a z luk prospěšnou úrodě stinnou pokrývkou.*

*Pěstování a ošetřování ovocného stromoví odjímá příležitost k zahálce a vyplývající nepravostem,
ožralství, chlíplosti, krádeže... tj. v jinémohledu také znamenitý **prostředek k ušlechťení a
zdokonalení lidského ducha a srdce....***

František Pixa, 1848

O potřebě ovocných stromů (výsadbě) v krajině není pochyb. Jejich význam je především v místech intenzivně zemědělsky obhospodařovaných, ale také v rámci např. biocenter, biokoridorů, okrajů polních cest a lemů lesních porostů. Význam mají stromy solitérní, dále pěstované ve formě stromořadí, alejí, skupiny dřevin a také sady nově zakládáné, stávající a ty, které se zakládaly v dobách dávno minulých a dnes přemýšlíme, jestli má význam je revitalizovat, obnovit, vykloučit či jaký management zvolit, abychom z nich měli prospěch a užitek.



Obr.13 *Vhodné místo pro založení extenzivního ovocného sadu (před založením a po založení)*

Nejvíce ceněny, s ohledem na podporu drobné zvěře, jsou extenzivní výsadby ovocných stromů zacílené do volné krajiny; podle Bočka (2008) se vyznačují :

- kmenným tvarem stromů – (polo a vysokokmeny), chceme mít dlouhověkové stromy, které budou obnovovat poškozenou krajinnou strukturu, sloužit k orientaci a poskytovat kryt, možnost hřadování, možnost hospodaření v meziřadí
- dobrou vzrůstností, podnožemi ze semenáčů
- širšími spony (menší počet stromů na jednotku plochy)
- individuální mechanickou ochranou (nebývají oplocené...)
- jednoduchou agrotechnikou založenou na obhospodařování travobylinného porostu pod a v okolí výsadby (1-2 seče ročně, vyloučení přípravků na ochranu rostlin a syntetických hnojiv), provádí se pouze výchovný a prosvětlovací řez koruny
- uplatněním původních, typických ovocných druhů (méně náročné)
- instalací hnízdních budek pro ptáky a výstavbou biotechnických objektů pro podporu biodiverzity (tzv. broukoviště, plazníky, kamenné zídky)
- zakládáním na obtížně obhospodařovatelných zemědělských půdách (svahy, specifické tvary, místa negativních environmentálních vlivů)
- důrazem na poskytování ekosystémových funkcí/služeb; produkce ovoce představuje vedlejší příjem
- významnými funkcemi mimoprodukčními – ekologické, krajinářské, klimatické

Význam ovocných stromů

S ohledem na podporu drobné zvěře oceňujeme především:

- ovocné stromy vytváří významné vztahy na stanovišti, stabilizují vazby v kulturní krajině (zvěři slouží k orientaci, klidu a krytu),,
- poskytování dietetické nabídky (letorosty mladých stromků, keřů; plody, okus částí dřevin po provedeném řezu),
- vznikají refugia široké škály hmyzu a dalších živočichů, které jsou součástí potravního řetězce,
- stromy přispívají k zajištění odpovídajícího mikroklima (usměrňují proudění větrů, zadržují vodu, v zimě usměrňují „ukládání“ sněhu - umožňují např. koroptvím dostat se k potravě v době sněhové pokrývky, udržují vyšší relativní vlhkost, čímž dochází k menšímu kolísání mezi denní a noční teplotou)

Nezanedbatelný je také význam agrotechnický a půdoochranný (protierozní funkce), izolační (emise, prašnost), krajinářsko - estetický (zajištění mozaikovitosti, prostupnosti a atraktivnosti krajiny), společenský, kulturní a historický (společná výsadba, sociální kontakt, pouto k místu v raném věku dětí...), pobytový a ekonomický.

Podmínky pro výsadby ovocných stromů v územním plánování a pozemkových úpravách

V rámci procesu územního plánování se mj. určují podmínky pro hospodárné využití zastavěného území a zajišťuje se ochrana nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. V dokumentu – územním plánu obce je stanovena základní koncepce rozvoje území, ochrany jeho hodnot, plošného a prostorového uspořádání, uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; zde se vymezují zastavěné území, plochy a koridory včetně stanovení podmínek pro využití těchto ploch. V rámci tohoto procesu můžeme (pokud se již nestalo) stanovit podmínky výsadby zeleně – ovocných stromů i ve volné krajině, která nás myslivce prioritně zajímá. Plochy, kde lze vysazovat ovocné stromy (plochy zeleně) jsou dále děleny na zeleň soukromou a vyhrazenou, zeleň přírodního charakteru, ochranou, izolační a jinou. Možnost vysazovat ovocné stromy se značně zvýší zájmem samotné obce, která zadává tvorbu, popřípadě aktualizaci této významné dokumentace. Cenné informace, kam cílit výsadby, najdeme též např. v dokumentaci Územního systému ekologické stability (v popisu stávajících a navržených prvků), Regulačním plánu či Územních studiích.

Velmi efektivní pro možné výsadby ovocných stromů do krajiny je proces Komplexních pozemkových úprav, kterým se cíleně zasahuje do zemědělského hospodaření v agrární krajině. V rámci tohoto procesu vzniká dokument „Plán společných zařízení“, jež je podkladem, který zpřesňuje územní plán. Odpovědní projektanti musí v rámci tohoto procesu řešit i ochranu životního prostředí; navrhnou širokou škálu různých opatření typu např. biocenter, alejí, stromořadí, polních cest, součástí kde nachází ovocné dřeviny uplatnění. V rámci tohoto režimu plánování v krajině se v katastru přímo označují parcely účelovým určením umožňujícím výsadby ovocných stromů.

Postup výsadby ovocných stromů

Pro správné (správně provedené) výsadby ovocných dřevin v krajině a následnou péči vydala Agentura ochrany přírody a krajiny pravidla (arboristické standardy). Dokumenty jsou dostupné na <http://www.ochranaprirody.cz/metodicka-podpora/standards-pece-o-prirodu-a-krajinu/>. Jsou doporučením stanovujícím parametry výstupů a technický popis postupů jednotlivých činností běžně realizovaných při transportu, výsadbě, následné péči a údržbě ovocných stromů (včetně vlastností použitých druhů, materiálů, výrobků a definice pojmů). Standardy po odborné oponentuře vydává AOPK ČR, která je zpracovává ve spolupráci s akademickými pracovišti a dalšími odbornými autoritami v příslušných oborech.

Nejvíce využívané jsou:

SPPK C02 003:2016 Funkční výsadby ovocných dřevin v zemědělské krajině
SPPK C02 005:2016 Péče o ovocné dřeviny

Součástí standardů je též zonace výsadeb, včetně vhodných druhů ovocných stromů pro výsadbu s ohledem na biologické a klimatické parametry, jejich vzdálenosti od sebe (spon) a další..

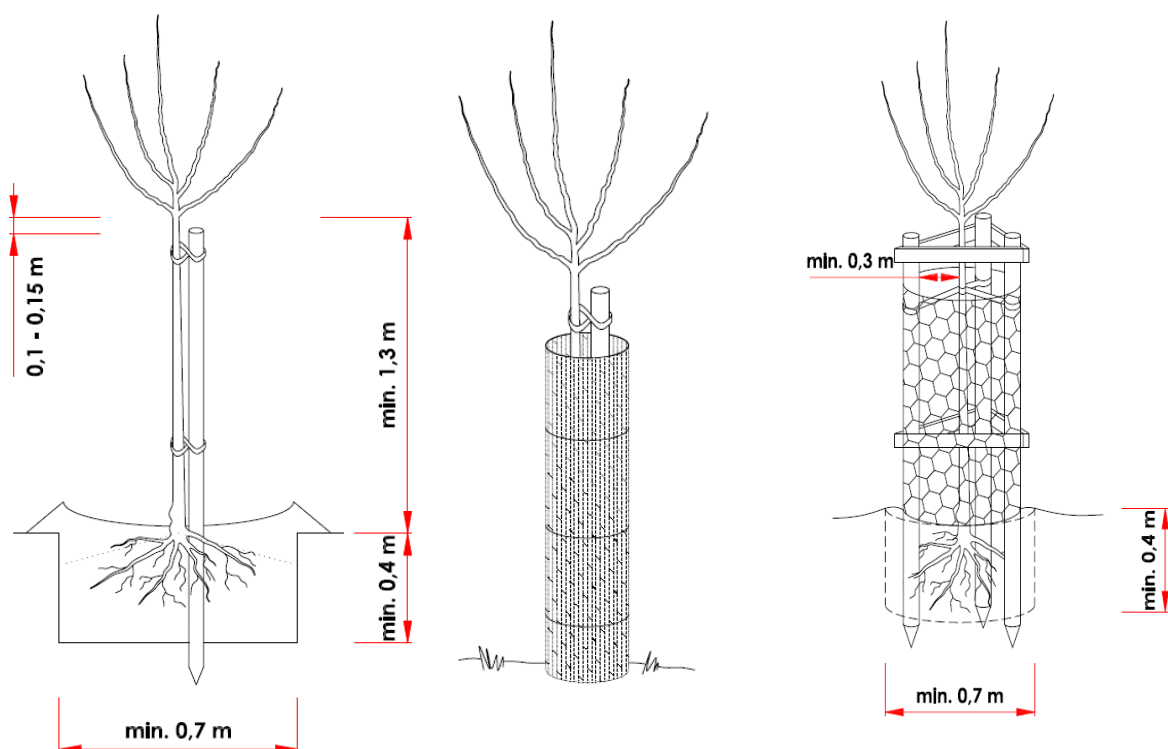
Při umísťování stromů musíme respektovat sousedské vztahy (viz. občanský zákoník), jiné zájmy (ochranná pásma vedení a sítí) a režim území, který je dotčen např. možnými záplavami. Přesné pravidla jsou stanovena pro silniční ochranné pásmo. Stanoviště stromu musí též zohledňovat velikost koruny dospělého jedince.

Úprava pozemku a postup výsadby

Zájmem je vytvořit co nejpříhodnější podmínky pro vysazovaný strom; pokud máme na stanovišti biomasu planě rostoucích rostlin vyšší než cca 1 m (lopuch, slunečnici topinambur, zlatobýl kanadský...), pokud se na místě výsadby vyskytují pokryvné křoviny jako např. růže šípková, černý bez či trnka obecná) nebo invazivní nepůvodní druhy dřevin (pajasan žláznatý, trnovník akát) odstraňujeme tyto ještě před výsadbou dle osvědčených postupů a pravidel, které jsou zveřejněny též na stránkách Agentury ochrany přírody a krajiny. Plochu pod vysazenými stromky dále oséváme travobylinnou směsí, v souladu s podmínkami stanoviště či zájmy dalšího hospodaření.

Systém umístění dřevin volíme dle svého uvážení na základě znalostí dotčeného ekosystému a potřeb zvěře, informací v citovaných standardech či v souladu s podmínkami poskytovatelů podpor na výsadby. Významné je též rozhodnutí, kde bude dřevina světlomilná (orientace jih – sever), dřevina, která např. krátce snáší vyšší hladinu podzemní vody (slivoně, jabloně) nebo kam umístíme dřeviny, které trpí na jarní mrazíky.

Termínem výsadby je především podzim; významná je dohoda producenta výsadbového materiálu se zájemcem o výsadbu; ideálně je totiž sadit tzv. z půdy do půdy. Zkušenosti z posledních let říkají, že sází se v Česku od 2. poloviny října do Nového roku. Pokud není zamrzlé, může se s výsadbami pokračovat i dále... Naopak, jarní výsadby nejsou s ohledem na problematiku prohlubujícího se sucha doporučovány. Stále častěji jsou však nabízeny arboristickými firmami ovocné stromy v balu; tyto umožňují „ozeleňovat“ téměř po celý rok, klíčová je zde však závlaha (zálivka).



Výsadba ovocného stromu na rovině včetně umístění opory a úvazku

Ochrana kmene při jednobodovém kotvení - rákos

Ochrana kmene při třibodovém kotvení - pletivo

Obr.14 Kotvení a ochrana výsadeb před škodami působenými zvěří (zdroj: SPPK C02 003:2016 Funkční výsadby ovocných dřevin v zemědělské krajině)

Provádění výsadby stromků

Velikost výsadbové jámy volíme dle velikosti kořenového systému dřeviny, nejméně 0,4 m do hloubky s tím, že průměr jámy bude 0,7 m. Semenáče by měly být vysazovány do stejné hloubky, jakou měly dříve – před přesazením ze školky. U štěpovaných výpěstků musíme dbát na to, aby štěp byl vždy několik cm nad povrchem. Opomenout nesmíme vytvoření zálivkové mísy, která umožní zadržet min. 10 l vody. Zálivku aplikujeme ihned po výsadbě s tím, že zajistíme přilnavost půdy ke kořenovému systému a vymístíme možné vzduchové kapsy v zemině sloužící k fixaci stromu a ochraně kořenového systému. Nově zaléváme dle potřeby. Pod kořeny není nutno aplikovat hnojivo či jiné pomocné půdní látky. Vysázené stromy je nutné ukotvit; dle velikosti stromu jedním, dvěma nebo třemi kůly tak, aby kořen stromu byl fixován. S ohledem na škody zvěří okusem (zajíc, myšovití) a vystruhování (srnčí, jelení, dančí) je nutné aplikovat účinnou mechanickou ochranu, kterou doporučujeme kombinovat s ochranou chemickou.

Příklad ochrany ovocných stromků

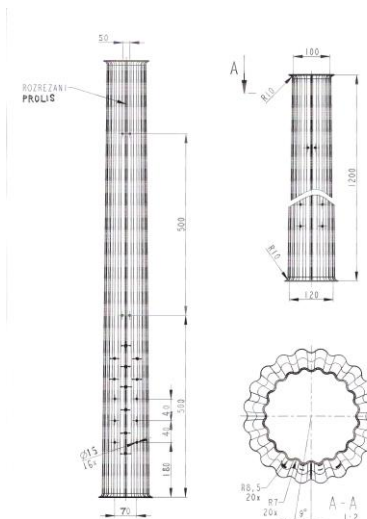
V souladu s arboristickým standardem SPPK C02 005:2016 Péče o funkční výsadby ovocných dřevin je třeba zvažovat, jakou individuální ochranu proti škodám působeným zvěří zvolit. S ohledem na prokázaný efekt doporučujeme u nových výsadeb solitérních stromů, v odplocených biocentrech, biokoridorech a v takových porostech, které nejsou ještě zajištěny, využít ověřený a na Mendelově univerzitě ověřený postup s mechanickou ochranou a kafilerním tukem. Především pro jednotlivé druhy jeřábů, javorů, třešní ptačích, solitérních líp vysazovaných o velikosti s obvodem kmínku min 10 cm je vyvinutá a ověřená ochrana funkční.



Lípa v odpločeném biokoridoru



Vizualizace ochráněného stromu
- hrušně



Technická dokumentace
funkční krytky

Obr.15 Poškození dřeviny srncem obecným (*Capreolus Capreolus*), instalace vhodné krytky s chemickou ochranou (kafilerní tuk) a detail vyvinuté ochrany.

Povýsadbová péče

Zálivka a kontrola mechanické ochrany stromů jsou samozřejmostí; další aktivitou, která se s ovocnými stromy pojí, je provádění pravidelného řezu. Prvních 10 let se řezem výchovným a prosvětlovacím tvaruje pevná koruna, udržuje se rovnovážný stav stromu růstem a plodností a zajišťuje se dobrý zdravotní stav a prodlužuje životnost stromů odstraňováním mrtvého dřeva a dřeva postiženého škůdci. Řez stromů je velmi vhodný pro poskytování zaječí zvěři pro velmi chutný okus, zejména v době sněhové pokrývky či jiného strádání.

Detailní návod, jak „řezat“ obsahují arboristické standardy.

Financování výsadeb ovocných dřevin v krajině

Představované výsadby lze financovat z několika zdrojů; náklady na vypracování žádosti a projektovou dokumentaci (u větších projektů) je možno čerpat z prostředků Evropské unie a národní podpory prostřednictvím Operačního programu životního prostředí. I v současné době lze z těchto zdrojů získat podporu. V aktuálním Operačním programu životního prostředí je prioritní osa 4, jejímž základním cílem v rámci ochrany a péče o přírodu a krajinu je zastavení úbytku biologické rozmanitosti a degradace ekosystémových služeb. Dílčí cíle zahrnují zachování a obnovu ekosystémů a jejich služeb, boj s nepůvodními invazními druhy a snahu o odvrácení úbytku biologické rozmanitosti.

Projekty v prioritní ose 4 lze realizovat na území celé ČR kromě hlavního města Prahy, a to v rámci čtyř specifických cílů, kdy pro výsadbu ovocných stromů je klíčový cíl SC 4.3, který směřuje k posílení přirozený funkcí krajiny. Podporováno je zejména

- vytváření, regenerace či posílení funkčnosti krajinných prvků a struktur formou zpracování plánu ÚSES. Plán ÚSES musí být zpracován dle Metodiky vymezování územního systému ekologické stability,
- zakládání biocenter a biokoridorů ÚSES, zlepšení funkčního stavu biocenter a biokoridorů ÚSES, realizace interakčních prvků podporujících ÚSES (právě údolnice je interakčním prvkem podporujícím ÚSES),
- liniové a skupinové výsadby dřevin (stromořadí, větrolamy, břehové porosty, remízy), založení nebo obnova krajinného prvku,
- zásahy posilující ekologicko-stabilizační funkce významných krajinných prvků,
- obnova historické cestní sítě s nezpevněným povrchem a její doprovodné vegetace umožňující pěší průchod krajinou.

Pro konzultace je možné se obrátit na příslušná regionální pracoviště AOPK ČR. Ministerstvo životního prostředí spravuje také Program obnovy přirozených funkcí krajiny. Pravidla tohoto programu na rok 2019 a další se právě v této době připravují a budou každým dnem zveřejněna. Doporučujeme proto zaměřit pozornost i na tento zdroj. Výsadby ovocných stromů jsou řešeny v rámci podprogramu 115 165 – Adaptační opatření pro zmírnění dopadů klimatické změny na nelesní ekosystémy.

Další podporu zaměřenou především na myslivce – uživatele honiteb lze v průběhu roku 2021 získat z prostředků národních dotací Ministerstva zemědělství z podopatření „**Výsadba plodonosných dřevin mimo pozemky určené k plnění funkcí lesa**“. Plodonosnými dřevinami se pro potřeby tohoto finančního příspěvku rozumí výhradně jablň lesní, třešeň ptačí, hrušeň polníčka, jeřáb ptačí, jeřáb břek, jeřáb muk, jeřáb oskeruše, morušovník bílý, ořešák královský, jírovec maďal, kaštanovník jedlý, slivoň obecná („mirabelka“, „špendlíky“), slivoň trnka, slivoň švestka, růže šípková, hloh obecný a líska obecná.

Pro poskytnutí finančního příspěvku platí pravidla, sazby a formuláře stanovené nařízením vlády č. 30/2014 Sb. v platném znění.

Závěrem

Výsadba ovocných stromů je nadčasové, funkční a v přírodě naší krajiny žádané opatření, které zcela jistě zajistí profit uživatelům honiteb ve věci péče nejen o drobnou zvěř, ale také prestiž u spoluobčanů a jiných aktérů využívajících venkovský prostor.

Mezi hlavní přínosy u tohoto opatření patří :

- zvýšení a posílení biodiverzity (vytvoříme tímto příhodné podmínky pro život široké škály živočichů)
- zlepšení mikroklima a obnovu vodního režimu v krajině (poskytování stínu v teplých slunečných dnech, zajišťování výparu...)
- zajištění prevence a minimalizace škod působených zvěří (ovoce je výbornou dietetickou nabídkou)
- snížení rizika větrné eroze (vysázené stromy), minimalizace vodní eroze (díky travobylinnému pokryvu pod stromy a v okolí).

Implementací výše popsaného opatření bylo také výrazně přispěno k udržení kulturního stavu a typického krajinného rázu předmětné lokality a katastrálního území.

Nové AEKO – Krajinnotvorné sady

Cíl opatření - Přispění k ochraně biologické diverzity, posilování ekosystémových služeb a zachování přírodních stanovišť a krajiny

Způsobilí příjemci - příjemcem jsou uživatelé půdy evidované v LPIS, kteří se dobrovolně zaváží k provádění podmínek v rámci závazku.

Popis návrhu/požadavků intervence: Intervence vychází z cílů EU v SZP a nařízení Rady (.....).

Intervence je v souladu se Strategií ochrany biologické rozmanitosti ČR 2016-2025, kde jsou zmíněny jako priority „Společnost uznávající hodnotu přírodních zdrojů“ a „Dlouhodobě prosperující biodiverzita a ochrana přírodních procesů“. Intervence tako navazuje na potřebu rozšíření krajinných prvků stanovenou ve Strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 a je vhodným doplňkem v podobě zajištění péče o již stávající typ krajinného prvku. **Intervence reaguje na identifikovanou slabou stránku v podobě nízkého podílu ekostabilizačních prvků v krajině (absence mimoprodukčních ploch) a nízkou heterogenitu krajiny.** Jedná se o neprodukční podporu údržby starších ovocných sadů s převažujícím environmentálním významem a zanedbatelnou produkcí. Zahrnuta bude péče o travní porost v sadu (seč a odklíz biomasy) a údržba stromů řezem, čímž bude prodloužena životnost sadu. Bude omezena možnost použití přípravků na ochranu rostlin. **Podmínky**

dosadby budou omezeny na původní a krajové odrůdy. Intervence bude realizována formou pětiletých závazků hospodaření.

Podmínky způsobilosti: Minimální vstupní výměra jiné trvalé kultury evidované v LPIS je 0,5 ha.

Podmínky

- zajistí souvislý bylinný pokryv sadu,
- provádí mechanickou údržbu bylinného pokryvu sečí nebo lámáním alespoň jednou ročně do 31. srpna,
- ponechá při údržbě 15 – 30 % plochy sadu bez zásahu, na těchto plochách provede údržbu porostu v období 1. října až 30. listopadu, neprovádí mulčování,
- neaplikuje herbicidy, s výjimkou fytosanitárních opatření,
- provádí řez stromů dvakrát za závazek, pokud není fytosanitárním opatřením určeno jinak,
- dosadbu na podpořených plochách lze realizovat pouze na základě projektu schváleného orgánem ochrany přírody a souhlasného stanoviska orgánu ochrany přírody s výsadbou

Identifikace vazby na podmíněnost:

Intervence navazuje na základní podmínky standardu DZES 9 / PPH 3 a PPH 4. Požadavky intervence přesahují základní podmínky v....bude doplněno po finalizaci základních podmínek. Žadatelé v AEKO jsou povinni dodržovat podmínky všech standardů a aktů kontroly podmíněnosti. Žadatelé jsou povinni dodržovat minimální požadavky, které se týkají používání hnojiv a přípravků na ochranu rostlin. Výše platby/způsobilé náklady: Bude stanovena sazba dotace v EUR/ha.



Publikace vznikla díky podpoře z projektu č. **20/005/19210/564/205/001898** – Adaptace na klimatickou změnu a biodiverzita 2021“ spolufinancovaného z programu Rozvoje venkova v roce 2021

Použitá literatura je dostupná u autora.



EVROPSKÁ UNIE
Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova
Evropa investuje do venkovských oblastí
Program rozvoje venkova

